

11 Δεκεμβρίου 2022

«Μια φωνή ...μια ιστορία»: Αφιέρωμα στη Βίκυ Μοσχολιού με το Φωνητικό Σύνολο «ΑΘΥΡΜΑ» στο «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...»

/ Αφιερώματα / Εκκλησιαστικοί Ύμνοι, Μουσική, Τραγούδια και Χοροί / Πολυμέσα - Multimedia

Μουσικό αφιέρωμα σε μία από τις μεγαλύτερες φωνές του ελληνικού τραγουδιού, τη Βίκυ Μοσχολιού, παρουσιάστηκε από το Φωνητικό Σύνολο «ΑΘΥΡΜΑ» της Μουσικής Σχολής Καμινίων «ΜΕΛΩΔΙΑ», την Παρασκευή 9 Δεκεμβρίου, στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...» του Ιερού Ναού Ευαγγελιστρίας Πειραιώς.

Διηύθυνε η μαέστρος Μαρία Κάτσαρη και συνόδευσαν οι Κωνσταντίνος Αμπατζούδης, στην αφήγηση και το τραγούδι, Λευτέρης Συμιανάκης στην κιθάρα, Δημήτρης Παμπουλάκης στα κρουστά, Γιάννης Λαμπράκης στο μπουζούκι και η μαέστρος στο πιάνο.

Η εκδήλωση, μεταδόθηκε από το κανάλι του «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...» στο YouTube.

Η Βίκυ Μοσχολιού, ήδη από τα 21 της χρόνια, είχε βάλει την σφραγίδα της στο ελληνικό τραγούδι. Είχε την πιο γνήσια λαϊκή φωνή, η οποία αποθεώθηκε όσο καμία άλλη κι έφυγε πολύ νωρίς.

Έζησε χρόνια στερημένα, αλλά γεμάτα αγάπη και μουσική, καθώς ο πατέρας της δεν αποχωρίζονταν το γραμμόφωνο και την πλούσια συλλογή του από λαϊκά δισκάκια της εποχής.

Την καθιέρωσε ο Σταύρος Ξαρχάκος που αναζητούσε μία νέα φωνή κι έτσι αρχίζει μία λαμπρή καριέρα, καθώς ακολουθούν αμέτρητες συνεργασίες σχεδόν με όλους τους κορυφαίους συνθέτες και στιχουργούς, όπως τους Σταύρο Ξαρχάκο, Γιάννη Σπανό, Γιώργο Ζαμπέτα, Απόστολο Καλδάρια, Δήμο Μούτση, Άκη Πάνου, Μίκη

Θεοδωράκη, Γιάννη Μαρκόπουλο, Σταύρο Κουγιουμτζή, Βασίλη Τσιτσάνη και Μάρκο Βαμβακάρη.

Δεν συνεργάστηκε με τον Μάνο Χατζηδάκη, πλην μίας μόνο φορές στο Λονδίνο, γιατί δισκογραφικά ήταν πάντα σε διαφορετικές εταιρείες, Η ίδια τον θεωρούσε χρυσό και πολύ γλυκό άνθρωπο, πολύ μεγάλο συνθέτη και δάσκαλο στο τραγούδι.

Το πλούσιο ρεπερτόριο της ξεκινάει από το ρεμπέτικο και το λαϊκό, για να καταλήξει στο ελαφρολαϊκό και το έντεχνο, γιατί η σπουδαία, ιδιαίτερη δωρική φωνή της με την χαρακτηριστική βραχνάδα και τις απεριόριστες δυνατότητες, δεν χώρεσε ποτέ ταμπέλες.

Ήταν η πρώτη λαϊκή τραγουδίστρια που εγκατέλειψε το 1972 τα μεγάλα νυχτερινά κέντρα και τα υψηλά νυχτοκάματα, για να κατέβει στην Πλάκα, τραγουδώντας στις μπουάτ και δημιουργώντας έναν εναλλακτικό τρόπο διασκέδασης, με άλλο ήθος και ύφος.

Με την σεμνότητα και την απλότητα που την διακατείχε, ελάχιστες φορές μιλούσε για τους θριάμβους της. Αυτό είναι κάτι σπάνιο, που το συναντάει κανείς σε αγνούς, λαϊκούς ανθρώπους που δεν ξέχασαν από πού ξεκίνησαν και πως γαλουχήθηκαν, ανθρώπους που κατάφεραν να διαχειριστούν την επιτυχία με απaráμιλλη σωφροσύνη και παρέμειναν ταπεινά οι εαυτοί τους, ακόμα κι όταν τα πράγματα άλλαζαν.

Δεν ντρεπόταν να μιλήσει για όσα πίστευε και ένιωθε και για όσα την είχαν σημαδέψει την ζωή της. Μιλούσε για την πίστη της στον Χριστό και την Ορθοδοξία και την αγάπη της για την πατρίδα. Και ήταν αυτή η αγάπη της που την οδήγησε να δώσει τέσσερις συναυλίες στην Κύπρο, τον Μάιο του 1969, όταν κάτι τέτοιο δεν συνηθίζονταν από τους Ελλαδίτες.

Το αφιέρωμα που παρουσίασε το Φωνητικό Σύνολο «ΑΘΥΡΜΑ» της Μουσικής Σχολής Καμινίων «ΜΕΛΩΔΙΑ», περιελάμβανε μερικά από τα πλέον γνωστά και αντιπροσωπευτικά τραγούδια της Βίκυς Μοσχολιού, όπως “Τα τρένα που φύγαν”, “Ξενύχτησα στην πόρτα σου”, “Πάει πάει πάει”, “Η ταμπακέρα”, “Σ’ έβλεπα στα μάτια”, “Η νύχτα”, “Δεν κλαίω για τώρα”, “Πήρα απ’ τη νιότη χρώματα”, “Άσπρα κόκκινα κίτρινα μπλε” και “Θα κλείσω τα μάτια”.

[Το μουσικό αφιέρωμα μπορείτε να παρακολουθήσετε εδώ:](#)